

De Rommelpot

Nederlandse vereniging voor Straatsburg en omstreken
Association néerlandaise de Strasbourg et ses environs

Speciale Rijn-Editie

Nieuwjaarsreceptie Donderdag 10 januari 18:00

**De Permanent Vertegenwoordiger van het Koninkrijk der Nederlanden
bij het Raad van Europa**

Ambassadeur Ellen Berends en de heer Nicolaas Vergunst
hebben het plezier

de leden van de Nederlandse Vereniging met partner
uit te nodigen van de Nieuwjaarsborrel op de Nederlandse Residentie
op donderdag 10 januari 2012
van 18:00 tot 19:30

R.S.V.P. **voor 3 januari:** str-reacties@minbuza.nl

6 rue Erckmann Chatrian
67000 STRASBOURG

Nieuwjaarsgroet

Het bestuur van de Nederlandse Vereniging wenst alle leden,
familie en vrienden een zachte landing in een voorspoedig jaar.

En we hopen U op de Nieuwjaarsreceptie
ook persoonlijk het beste te mogen wensen voor 2013.

Bezoektips

Aandacht voor 'Street art' met Miss.Tic

Street art is in wezen van alle tijden

Al duizenden jaren maken mensen – prachtige - grottekeningen. En hoelang al niet kerven gelieven gewoon in letters of in meer kunstzinnige vorm hun namen in bomen. Gevangenissen en bijvoorbeeld oude kazernes zijn vol van graffiti.

We zien ook graffiti op de schilderijen van onze klassieken, als Hendrik Avercamp en Melchior d'Hondecoeter. Denk ook aan al eeuwen oude prachtige fresco's met 'trompe l'oeil' effect, zoals je deze trouwens tegenwoordig weer meer ziet.. een stad als bijvoorbeeld Lyon is er beroemd om. Wie aan de Leidse Universiteit het zogeheten 'Zweetkamertje' bezoekt, waar generaties rechtenstudenten hun examens afwachten, ziet geen muur maar alleen maar handtekeningen al dan niet door een tekeningetje begeleid. En we kennen allemaal nog het 'Killroy was here', al dan niet begeleid door een grappig koppetje en twee handen boven een schutting. De laatste 40-50 jaar is het uitgegroeid tot een volumineuze en wijd verbreide activiteit, ook door de technische ontwikkeling (de spuitbus, de aerosol).

Het is uitgegroeid van een vorm van een aanvankelijk als muurvervuiling gewaardeerde tot hoog gewaardeerde kunst, figuratief of abstract met een kritisch maatschappelijke boodschap. Denk aan exponenten als Keith Haring en Banksy (uit Bristol), al 40 jaar actief, maar ook de vooral in Amsterdam opererende Gerôme Mesnagers met zijn twee dimensionale 'gelede poppen'.

En dan nog een practical joker als Harmen de Hoop, die op een simpele manier het straatbeeld ontregelt. Denk ook aan de ruim 120 kunstzinnig vormgegeven gedichten op de Leidse muren, en het, op initiatief van de daarvoor verantwoordelijke Leidse stichting in Parijs aangebrachte 'Bateau Ivre' van Rimbaud om ook Frankrijk meer te winnen voor poëzie in de publieke ruimte. (*)

En dan de figuratieve sensuele uitdagende tekeningen en graffiti's die nu al ruim 30 jaar de vooral Parijse muren sieren, gesignd door 'Miss-tic'.

Ter gelegenheid van de Wereldvrouwendag 2011 bracht de Franse Post een serie postzegels met haar werk uit. Haar werk is nu, naast dat van andere grafische kunstenaars tot 3 februari 2013 in een Straatsburgse galerie te zien: Galerie de la Paix, 5 place du Marché-Vert, Straatsburg, elke dag van 14.00-18.00. Achter 'Miss-tic' gaat schuil een in 1956 in Parijs geboren kunstenares, die in 1985 de tijdloze 'Mis-tic' creëerde. Zij creëerde

talloze graffiti's, met een schitterende techniek van veelal het menselijk lichaam, gelaatsuitdrukkingen..meestal in zwart, soms in fel rood, mysterieus, verleidelijk, melancholiek, veelal begeleid door een tekst, een boodschap, een gedachte vaak woordspelig op zijn frans. In haar begintijd is zij nog wel veroordeeld voor het aanbrengen van graffiti op muren dat zal haar nu niet meer gebeuren. (**) Nu vragen bedrijven als Louis Vuitton en Kenzo haar medewerking.

Kijk naar: <http://www.missticinparis.com/>

Tentoonstelling, Museum voor Moderne en Contemporaine Kunst (MAMCS)

Het MAMCS heeft de vaste opstelling gewijzigd en toont nu ook werken van onder meer Daniël Buren, Bertrand Lavier(***) en Richard Deacon, aan wie eerder exposities werden gewijd.

MAMCS: 1 Place Jean Hans Arp, Straatsburg, kijk naar : <http://www.musees.strasbourg.eu>

Tentoonstelling Philippe-Jacques de Loutherbourg, Musée des Beaux Arts , tot 18 februari 2013

Een bekende onbekende oud-stadsgenoot in Straatsburg: het Musée des Beaux arts toont tot 18 februari 2013 het werk van

Philippe-Jacques de Loutherbourg, een lang miskend talent uit de romantiek - was enige tijd hofschilder- met schilderijen van uitbundige landschappen en zeetaferelen. Hij had een turbulent persoonlijk leven en was in Londen ook nog enige tijd bevriend met de Italiaanse oplichter en charmeur Cagliostro, die ook nog een paar jaar in Straatsburg actief is geweest. Zijn werk werd afgewezen door Diderot en bewonderd door Turner. Kijken dus.

Kijk naar: <http://www.musees.strasbourg.eu>

(*) Daarover meer in het volgende Rommelpotnummer.

(**) De waardering komt nog wel eens -te-laat. Zo heeft Karel Appel het indertijdse Parijse appartement van Rudy Kousbroek volledig beschilderd. Toen Kousbroek verhuisde mocht dat van de eigenaar niet dan nadat hij alle 'Appel' had verwijderd.

(***) Lavier had in Mamcs jaren geleden een tot heftige reacties aanleiding gevende tentoonstelling met onder meer een in elkaar geslagen, totaal vernielde Alfa Romeo Julietta, waarmee hij het drama van Romeo en Julia gestalte wilde geven.

Bezoektips van Frank van Lamsweerde

- **Concert Beethoven**

15 januari, Auditorium du Conservatoire

Dinsdag 15 januari, Auditorium du Conservatoire, 20 heures, entrée libre.

Sonate pour violoncelle, Sonate pour piano, Trio l'Archiduc

- Daniela Tsekova, piano
- Frank van Lamsweerde, violoncelle
- Thomas Gauthier, violon

- **Concert van het Orchestre Philharmonique**

31 januari/1 februari , PMC

Een prachtig werk van Dvorak, Othello, te zelden gespeeld, gevolgd door het tweede pianoconcert van Prokofiev, altijd een zeer gevoelig en spectaculaire ervaring. De prachtige Enigma variaties van Edward Elgar worden na de pauze uitgevoerd. Dirigent : Erik Nielsen, piano: J-E Bavouzet.

Kijk naar: <http://www.philharmonique-strasbourg.com/index.php>

- **Opéra "La petite Renarde, vanaf 7 februari, Opéra du Rhin.**

"La Petite Renarde Rusée" wordt gegeven in de Opéra. Een jong vosje wordt gevangen genomen door een jager en begint daar bij hem een soort remake van Animal Farm van Orwell. Een rijke (korte) opera van Janàcek, erg roerend en tegelijk leuk, waar ik graag ook met m'n kinderen naar kijk.

Kijk naar: www.operanationaldurhin.eu

Verslag Algemene Ledenvergadering

Nederlandse Vereniging voor Straatsburg en Omstreken

Verslag van de Algemene Ledenvergadering gehouden op donderdag 22 november 2012 op het Departement Nederlands van de Universiteit van Straatsburg

1. Opening

De voorzitter, John Ruijs, opende de vergadering om 19uur10 en verwelkomde alle aanwezigen. Hij dankte Claudia Huisman, directrice van het Departement Nederlands van de Universiteit van Straatsburg voor het feit dat de vereniging, zoals al vele jaren, haar vergadering weer in het Departement mocht houden.

Hij kondigde aan dat Paul de Coninck, Monique Desportes-Middelhoek, Paulien Scharff en Patricia Weiss zich hadden verontschuldigd.

2. Financieel verslag

De penningmeester, Hans de Bruin, bracht het financiële verslag over het verenigingsjaar 2011-2012 uit. De uitgaven in die periode bedroegen in totaal € 5488,94 en de inkomsten en verdiende rente € 4966,50. De belangrijkste uitgaven betroffen het Sinterklaasfeest in december 2011 (€ 1352,94), Koninginnedagviering (€ 684,13) en het lustrumfeest op 22 september 2012 (€ 2635,70). De inkomsten waren als volgt: contributies € 2200,-, deelname aan het Sinterklaasfeest € 572,-, aan het lustrum € 1801,- en giften € 193,50.

Het totale saldo waarover de vereniging kon beschikken was gedaald van € 5463,05 naar € 5037,06. Het eindsaldo was € 425,99 negatief, het geen hoofdzakelijk was te verklaren door de uitzonderlijke kosten voor het lustrumfeest.

3. Verslag van de kascommissie

Allard Plate, bracht verslag uit namens de kascommissie die bestond uit Mieke Clavaux en hemzelf. De kascommissie had vastgesteld dat de financiële administratie naar behoren was gevoerd en dat bij de kascontrole de overgelegde gegevens van inkomsten en uitgaven juist waren bevonden. Door een goede financiële beleidsvoering bleek het niet nodig de spaarrekening van de vereniging aan te spreken.

Hij stelde de vergadering voor de penningmeester voor het door hem gevoerde beleid te dechargeren.

De vergadering ging hiermee akkoord.

De voorzitter bedankte de penningmeester voor het door hem gevoerde beleid en de kascommissie voor de door haar uitgevoerde controle.

4. Vaststelling van de contributie voor het verenigingsjaar 2012-2013

De voorzitter stelde voor de contributie voor het komende verenigingsjaar te handhaven op € 30 voor gezinnen, € 20 voor alleenstaanden en € 10 voor studenten. De vergadering ging hiermee akkoord.

5. Verkiezing van de kascommissie

De voorzitter stelde voor Mieke Clavaux en Allard Plate te herkiezen als kascommissarissen. De vergadering ging hiermee akkoord.

6. Jaarverslag

De voorzitter bracht het jaarverslag 2011-2012 uit (de volledige tekst van dit verslag wordt gepubliceerd in de Rommelpot). Aan het einde gekomen van dit verslag werd de voorzitter beloond met een applaus.

7. Verkiezing van het bestuur

De voorzitter informeerde de vergadering dat Gabrielle Passenier, John Ruijs en Sietske Schutte-Mirabel statutair aan de beurt van aftreden waren. Zowel Gabrielle Passenier als Sietske Schutte-Mirabel had besloten zich niet herkiesbaar te stellen. Hijzelf was herkiesbaar.

Hij memoreerde dat in het afgelopen verenigingsjaar Gerard de Boer was toegetreden tot de redactie van de Rommelpot. Dankzij hem waren inhoud en vorm van de Rommelpot aanzienlijk verbeterd. Het artikel van zijn hand over het Wilhelmus was door andere Nederlandse verenigingen in Frankrijk overgenomen en ook gepubliceerd op de website van de FANF. Bovendien had het bestuur Gerard gecoöpteerd in het bestuur hangende zijn verkiezing.

De voorzitter meldde ook dat hij Monique Desportes, Frank van Lamsweerde en Paulien Scharff bereid had gevonden tot het bestuur toe te treden. Hij stelde voor hen en Gerard de Boer in het bestuur te kiezen waarmee het totale aantal bestuursleden op tien zou uitkomen.

Vervolgens werd John Ruis met algemene stemmen herkozen en werden Gerard de Boer, Monique Desportes, Frank van Lamsweerde en Paulien Scharff, eveneens met algemene stemmen, gekozen tot bestuursleden.

De voorzitter dankte Sietske Schutte-Mirabel en Gabrielle Passenier voor het vele en belangrijke werk dat zij voor de vereniging hebben verricht als lid van het bestuur. Hij memoreerde in het bijzonder dat Sietske Schutte-Mirabel sinds de oprichting van de vereniging gedurende dertig jaar onafgebroken lid van het bestuur was geweest. De vergadering beloofde beide dames met een applaus.

8. Bespreking van het programma van activiteiten 2012-2013

De vergadering wijdde een discussie aan het programma voor het komende verenigingsjaar waaraan onder andere Allard Plate, Mieke Clavaux, Frank van Lamsweerde, Anita van der Kar en Gerard de Boer deelnamen. De voorzitter deelde mee dat eerdere voorstellen om de M2diathèque te Straatsburg en het hoofdkwartier van televisiezender Arte te bezoeken niet gerealiseerd konden worden omdat genoemde instellingen geen bezoekersgroepen toelieten.

Er werden diverse voorstellen gedaan m.b.t. mogelijke activiteiten naast de traditionele, zoals het Sinterklaasfeest, Koninginnedag en de Nieuwjaarsreceptie: bezoek aan en rondleiding in Wissembourg, bezoek aan het Palais du Rhin, literaire avonden, theemiddagen, nostalgieavonden (bekijken van historische T.V. programma's zoals die van Koot en de Bie), en het organiseren van een kinderspelmiddag.

De voorzitter besloot de discussie met de belofte dat het bestuur met alle gedane suggesties rekening zou houden bij het programmeren van de toekomstige verenigingsactiviteiten.

9. Rondvraag

Beëindiging van de mogelijkheid paspoorten aan te vragen of te verlengen bij de honoraire consulaten in Frankrijk

Hans de Jonge deelde mee dat de voorzitter van de Federatie van Nederlandse Verenigingen in Frankrijk (FANF), Guido Smoorenburg, een brief had gestuurd aan de voorzitters van alle bij de FANF aangesloten verenigingen over de wijze waarop gereageerd zou moeten worden door de FANF op het voornemen van de Nederlandse regering de mogelijkheid te beëindigen om paspoorten en identiteitskaarten aan te vragen of te verlengen bij de bestaande honoraire consulaten in Frankrijk, zoals dat ook al in Straatsburg het geval was. Naar de mening van het dagelijks bestuur van de FANF zou het geen zin hebben om zonder meer te protesteren tegen dit voornemen van de regering maar zou het effectiever zijn te pleiten voor de invoering van zgn. verzachtende maatregelen zoals het verlengen van de geldigheidsduur van paspoorten, het vergemakkelijken van paspoortaanvragen bij bezoek aan Nederland enz. De voorzitter van de FANF wilde hierover de mening van de aangesloten verenigingen weten. Na discussie, waarin Hans de Jonge pleitte voor steun aan het laatste voorstel en andere aanwezigen verdere suggesties deden, ging de vergadering akkoord met het idee om voor verzachtende maatregelen te pleiten en werd de voorzitter gevraagd het standpunt van de vergadering aan de voorzitter van de FANF over te brengen.

Hierna werd het officiële gedeelte van de vergadering om 20.05 gesloten.

Na afloop van de vergadering konden de aanwezige leden en studenten in de Nederlandse taal de film "De bende van Oss" bekijken. Deze film van regisseur André van Duren en producent Mathijs van Heijningen is de eerste Nederlandse misdaadfilm die speelt in de jaren dertig van de 20ste eeuw.

Bestuur 2013

Op de bestuursvergadering van 13 december 2012 is het bestuur van de Nederlandse Vereniging voor Straatsburg en Omstreken als volgt geconstitueerd:

Voorzitter	John Ruijs
Vice-voorzitters	Hans de Jonge & Gerard de Boer
Secretaresse	Patricia Weiss
Penningmeester	Hans de Bruin
Assesoren	Adrie Alvers, Frank van Lamsweerde, Monique Middelhoek, Paul de Coninck en Paulien Scharff

Terugblik

Cleveringalezing 2012: 'The Right to Relate' door Prof. Kees Waaldijk

Relaties, dierbaren, naasten, geliefden, je uitspreken over je gevoelens, respons krijgen, het is een wezenlijke basisbehoefte voor mensen, van het menselijk bestaan.

In literatuur en muziek is het thema op allerlei manieren verwoord. De Schotse dichter Robert Burns sprak van 'my love is deeper than the deepest sea'. W.H. Auden dichtte hoofser met 'if equal emotion can't be let the more loving one be me' terwijl Buddy Holly het direct in de tijd plaatsbaar maakte door te zingen over 'my love is bigger than a Cadillac'.

Professor Waaldijk hield op 27 november de jaarlijkse Cleveringalezing in Straatsburg over dit thema onder de titel 'the right to relate' in de residentie van de Permanente Vertegenwoordigster (2) van Nederland bij de Raad van Europa, Ellen Berends.

Het gehoor bestond dit keer ook uit vertegenwoordigers van een aantal delegaties van lidstaten bij de Raad.

Professor Waaldijk kleurde het thema levendig in en schetste de ontwikkeling naar een meer formele erkenning van 'the right to relate'. Hij refereerde aan het indertijdse optreden van Cleveringa waar moed en protest tegen discriminatie een grote rol speelde; elementen die ook nu in het kader van het onderwerp aan de orde zijn. Hij verzuchtte utopisch- was het maar mogelijk moed te onderwijzen. Moed speelt nog steeds een grote rol, in de coming out, ook door publiekelijk te laten zien wat je seksuele gerichtheid, als het gaat iemand de liefde te verklaren of om discriminatiezaken aanhangig te maken.

Er is in vrijwel alle landen in meer of mindere mate verzet of bezwaar tegen 'the right to relate', ook in Nederland.

Verzet is, zo schatte hij in wellicht zo sterk aan de orde omdat het over sex gaat. Tegelijk gaat het over een 'basic human need', reden waarom er bij de magistratuur meer begrip is gegroeid.

Hij schetste de juridische ontwikkeling op weg naar erkenning van het recht recht op een eigen seksuele oriëntatie.

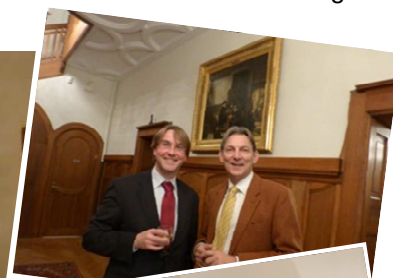
Te beginnen bij de positieve vermelding van het recht door de -toenmalige- Europese Commissie in 1976 (3). 8 Jaar later volgde het VS Supreme Court.

Hij wees verder op concurring opinion van de toenmalige Nederlandse rechter Martens, bij een uitspraak van het Europese Hof in '92 (3). De erkenning is breed overgenomen, getuige bijvoorbeeld het standpunt van het Zuid Afrikaans Gerechtshof in '98 en nadien het Inter Amerikaanse Hof. De erkenning van 'the right to relate' is ook opgenomen in de richtlijnen van de VN Hoge Commissaris voor vluchtelingen waarin is opgenomen dat mensen niet verplicht mogen worden hun seksuele gerichtheid te verbergen. Er is nog een lange weg te gaan getuige de latente zelfmoordgedachten bij homoseksuele jongeren, een hoger percentage dan bij de doorsneejeugd.

In de opvolgende -korte- discussie kwamen ook de Nederlandse weigerambtenaar en de weigerachtige Franse burgemeester aan de orde. Professor Waaldijk toonde meer begrip voor de positie van de weigerambtenaar dan voor die van de Franse politiek gezagsdrager als deze de wet zou negeren.

Pikant in dit verband is dat president Hollande de weigerachtige burgemeesters speelruimte voor weigering wilde geven.

De formele en materiële erkenning van 'the right to relate' heeft op veel plaatsen nog veel tijd nodig waarbij nog even gerefereerd werd aan de Nederlandse ontwikkeling naar euthanasiewetgeving. Het heeft 25 jaar van discussie en ontwikkeling van jurisprudentie gegeven voordat een accepterende wetgeving tot stand kon komen. Het besloot een geslaagde avond waarbij een ieder ook nog de gelegenheid had om na te praten met een glas zonneschijn in de hand.

Sinterklaasfeest 02 december 2012

Impressie Sintfeest

Zondag 2 December jongstleden was het weer zover..het Sinterklaasfeest van de Nederlandse Vereniging, traditiegetrouw in het 'Maison des Sociétés' in Schiltigheim.

Met ook dit jaar weer een ruime opkomst van jong en oud. De zalen waren als steeds in feeststemming gekleed. En een brede variëteit aan spijs en drank droegen ook nu weer bij aan de als altijd goede stemming.

In het voorprogramma trad een uiterst kundig en magisch acterende goochelaar op die het publiek volledig in zijn ban hield en enkele aanwezigen op prettige wijze bij zijn acts betrok.

Hij toverde duiven tevoorschijn, liet voorwerpen komen en gaan... grand chapeau! Voor herhaling vatbaar!

En daarna de jaarlijkse hoofdact waarvoor het publiek helemaal in de stemming was: Sinterklaas had ook nu weer een hele middag vrijgemaakt om jong en ouder van de Nederlandse Vereniging bemoedigend, aanmoedigend of licht bestraffend toe te spreken. Hij deed als steeds zijn naam van tijdloze kosmopoliet alle eer aan. En had ook nu weer een ruime hoeveelheid aan allerlei cadeaux meegenomen. De Sint toonde zich weer waardig en betrokken en dat zonder een spoor van haast of vermoeidheid, terwijl je bij een man van zijn leeftijd en met een zo overvolle agenda ook anders mocht verwachten.

Maar wellicht voelde hij zich dit jaar extra geïnspireerd en verjongd door zijn twee uiterst levendig acterende Zwarte Pieten die elk gebaar van de Sint rytmisch begeleidden en de cadeaux passend swingend wisten te overhandigen aan de gelukkigen. Dit alles begeleid met luid meegezongen Sinterklaasliederen, ook dit jaar weer inspirerend op orgel begeleid door de heer Jean-Marie Fèvre.

En, traditiegetrouw gaf Sint ook dit jaar weer zijn visie op stad, land en wereld aan de hand van de 26 letters van het Nederlandse alfabet. U kunt het elders in dit nummer nog even nalezen.

Daarna moest Sint weer verder. Onze voorzitter bedankte Sint en de Pieten namens alle publiek met warme woorden.

En Sint toonde zich reeds nu alweer bereid ook volgend jaar zijn feest bij de Nederlandse Vereniging te vieren.. een heel prettig vooruitzicht. Vervolgens werd de Goedheiligman door alle aanwezigen met luid en passend gezang uitgeleide gedaan. Het was een mooie middag.

Sinterklaas' jaaroverzicht 2012

A

Aan alles komt een eind en alles kent een begin
Ik heb het allemaal zien komen en zien gaan
De teach-in, Lenin, Stalin, Kaïn, Darwin, de Zeppelin,
Maar mijn feest lieve kinderen, ja, dat blijft altijd bestaan.

B

De B, die staat dit jaar voor de vele Verenigings Borrels in Brant,
Laten we hopen dat de leden elkaar er weer geregeld mogen treffen.
Met alle verhalen, adviezen, nieuwtjes, braaf en pikant,
Allez.. opdat we het glas maar weer veel mogen heffen.

C

Helaas moeten we het hier weer over de crisis hebben.
Want kijk ook naar de jeugd in mijn Spaanse land.
Je ziet een hele generatie werkeloos weg-ebben
Er is meer nodig dan alleen een financieel noodverband.

D

D, c'est pour le dialogue à Notre-Dame des Landes,
Ca bastonne, ça canarde, ça charge et ça occupe.
D'un côté il y a les bleus et de l'autre c'est les bandes...
ça semble s'arrêter mais personne n'est dupe.

E

De euro en de EU beiden zwaar onder vuur.
Slaat straks voor de euro het laatste uur?
En moet de EU moedeloos voorwaarts op den duur?
Sint zet krachtig in op een lange krachtige levensduur.

F

F pour Florange, Capitale de l'acier,
Jusqu'à ce qu'il arrive le funeste Mittal;
Il avait tout promis, amassant les billets.
Il laisse les ouvriers à leur triste fringale.

G

De G staat voor genetisch gemanipuleerd voedsel, vooral graan
Volgens de tegenstanders gaan we er daardoor allemaal aan.
En de voorstanders betogen juist dat we zonder dat ten onder gaan.
Wetenschappers, laat ons niet langer in deze onzekerheid staan.

H

H pour notre compagnon, le grand Hamster d'Alsace
On le force d'être assis au travers des embrouilles.
Le Grand Contournement a dû laisser la place
A un gentil rongeur et ses copines grenouilles.

I

C'est fastoche, c'est éternel, c'est les impôts.
Ca tombe comme à Gravelotte, plus haut, plus fort, plus dru.
On dit qu'ils vont baisser mais regarde le niveau.
Il faut bien renflouer, cette bande des malotrus.

J

James Bond, incroyable, il est plus populaire que jamais.
Un héros cinquante années durant, tout en anglais,
Dans chaque film on affecte de changer posture
Mais c'est en fait le même, toujours plus dur et spectaculaire !

K

Le Kino, le Cinéma, c'est un survivant étonnant.
Le télé n'a pu vaincre le grand écran.
Mais l'influence commerciale des Etats Unis est trop grande.
Trois quarts des films, c'est simplement effrayant.

L

De L van links..hoe zal la douce France toch voortbestaan
Met links aan de macht maar krachteloos
En rechts twee hanen die zich onverantwoord laten gaan
Hoe lang, hoe lang blijft het arme volk nog machteloos ?-
En de L mag natuurlijk ook die van het Lustrum zijn
Dertig jaar al weer, voor Sint niet veel
Maar de Vereniging vierde een prachtig festijn
Met de jonheer Vauban op 't schouwtoneel

M

De M staat voor het Straatsburgse Mensenrechtenhof,
Houdt met de Raad van Europa de rechtsstaat in het gareel.
En ook al bejegenen staten het Hof en de Raad veelvuldig grof
Van Sint krijgen beiden een heel positief waardeoordeel.

N

De N is onverwacht toch weer voor Nicolas nommé Sarkozy
'Témoin assisté' In Bordeaux voor stiekeme gelden
Maar bij de UMP weer 'deus' of 'diable ex machina' als een soort 'chimie'
Omdat men binnen de UMP niet direct stemmen goed telde.

O

Obama.. chapeau, hij flikte het weer
Veel ging goed maar veel ook niet.
Hij mag toch vier jaar nog een keer
Allez Barak, yes you can full speed!

P

En laten we de P van politiek Nederland niet vergeten
Wilders en de Koningin, alle twee buitenspel
Sociaal en liberaal nu op eigen kracht vrolijk samen gezeten
Maar al die bezuinigingen, dat bezorgt niet alleen Sint kippevel.

Q

Q, c'est les questions, on les dit essentielles,
Qui, quoi, où, quand, comment, et pourquoi et combien,
En bref: Q Q O Q C P C....Sint le conceptuel pose l'existentiel,
On résume en deux mots: la vie fait mal, la vie fait bien.

R

R, c'est pour le Racing Strasbourg, quel désastre la faillite des pros,
Tout soudain et simplement de héros à zéro dans une saison;
Même pas un championnat ou des plays-offs.
Et pour les amateurs une sacrée déception.

S

S, c'est Strasbourg, la splendide capitale de la fête de Noël,
La ville est bien plus importante que le pauvre père de la fête
Comme c'est clair, Strasbourg le sauve comme à l'habituel
Si non, le pauvre père pourrait seulement, silencieux, baisser la tête.

T

T is dit keer voor Theo van Doesburg, onze talentvolle landgenoot.
Hij liet ons de Aubette, die wat verborgen plek midden in de stad.
Wereldberoemd bij kenners maar het blijft toch een beetje een zielenpoot.
Als een mooie boom in de verkeerde tuin, niet op waarde geschat.

U

U pour l'union d'Alsace bien sûr,
Avec ses crises de nerfs, serments et reniements;
Le Boulanger croit que le fruit est mûr,
Pour enfin devenir Ministre-Président. (*)

V

V, c'est pour le vin d'Alsace...ces rayons du soleil
Ils aident, spécialement quand le soleil se cache
Alors, Sint vous donne le meilleur des conseils
Prenez vos verres à votre santé, avec panache.

W

De W staat dit keer voor de winstub die helaas aan karakter verliest
In sommige klassiekers kun je zelfs geen glaasje meer drinken
Alleen maar met maal, niksoorsprokelijks meer diepriet.
Hoe kunnen we nu nog in de goede ambiance op onze gezondheid
klinken?

X

X c'est pout xylophone comme tribut aux vieux instruments
Avec le son et l'atmosphère de la neige d'antan
Contre le bruit trop vite et moderne
Salut au vieux temps avec un bon verre de Sauterne.

IJ

Aiai, dit jaar geen ijs naast de kathedraal
On cherche des fouilles de l'année presque zéro
Mais l'année prochaine. Allez maestro.
Dan weer schaatsend zwieren allemaal.

Z

Zie zo beste kinderen, dat was het weer
We blijven duimen voor de volgende keer
Met meer blauw in de lucht en wind in de rug
We spreken af... zie jullie blij lachend volgend jaar weer!!

(*) Le Boulanger, celui qui roule tout le monde dans la farine.
En Néerlandais: iemand voor de gek houden, knollen voor citroenen
verkopen

Madrid, 29.11.12

Het Rijnvaarthof te Straatsburg (1)

Straatsburg, carrefour de l'Europe, gastheer van grote, belangrijke internationale organisaties en één van de belangrijkste internationaal Hoven, het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, herbergt ook het kleinere maar ook springlevende 'Rijnvaarthof', met een heel interessante geschiedenis. Officieel heet dit Hof de 'Kamer van Beroep van de Centrale Commissie voor de Rijnvaart'. Een Hof waarvan de oorsprong meer dan twee eeuwen teruggaat. Het is misschien wel het oudste internationaal rechterlijk orgaan ter wereld.

De geschiedenis begint in 1804 als Napoleon en Pruisen het 'Octrooiverdrag' (2) sluiten over de Rijn tot aan Nederland, dan al onder controle van de Fransen via de 'Bataafsche Gemeenebest'. Het verdrag voorzag in 'Octrooibureaus' die belasting inden op alle varende schepen en lading, dit in plaats van de vroegere tolleren. Deze bureaus konden boetes opleggen voor overtreding van het verdrag of van de door de Centrale Commissie vastgestelde reglementen (3). De Centrale Commissie mocht in beroep bindend oordelen over de door de Octrooibureaus in eerste aanleg opgelegde straffen.

We zien hier, in de vorm van een rechtsprekende Centrale Commissie, het internationale Rijnvaarthof al in contouren verschijnen. De slotakte van het Verdrag van Wenen (1815) nam deze regeling min of meer over en bepaalde dat één en ander binnen zes maanden diende te worden uitgewerkt... dat heeft zestien jaar geduurd, tot de Akte van Mainz van 1831, vooral omdat Nederland uit nogal economisch egocentrische overwegingen dwars lag. Het ging over de vraag tot waar echt sprake van 'de Rijn' was: Nederland wilde stroomafwaarts graag nog de bevoegdheid houden toch tol te heffen. (3)

Vanaf 1963 bestaat er een onafhankelijk Rijnvaarthof door de overeenkomst tot wijziging van de Herziene Rijnvaartakte. Toen is dus ook pas regelgeving en rechtspraak van elkaar gescheiden. Het Hof oordeelt, als hiervoor beschreven, als appèlrechter, dat wil zeggen de in hoger beroep oordelende instantie. Een interessante eigenaardigheid is dat de appellerende partij mag bepalen of hij appèl instelt bij de normaliter aangewezen nationale beroepsinstantie of het Rijnvaarthof. De eerst appellerende partij bepaalt de verdere procedure..nationaal of 'Straatsburg'. Wordt voor het Rijnvaarthof gekozen dan is dit ook de finale, laatste instantie. Dit is anders als gebruik gemaakt wordt van de nationale proceduregang. Dan ligt opvolgend in Nederland nog de weg open van appèl bij de Hoge Raad en onder omstandigheden (bij verondersteld oneerlijk strafproces) zelfs naar het eveneens in Straatsburg residerende Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

Het is bij theorie gebleven tot nu toe. De uitspraken van het Rijnvaarthof hebben grote autoriteit wat in de praktijk wil zeggen de nationale rechtsprekende instanties niet zo maar een eigen weg kunnen inslaan. Zij moeten in vergelijkbare gevallen de lijn van het Rijnvaarthof volgen. Het Hof is niet gebonden aan Straatsburg als zittingsplaats, het mag ook elders bijeenkomen, in één van de lidstaten. En de uitspraken van het Hof zijn in alle verdragslanden ten uitvoer te leggen, gebonden aan lokale vormvoorschriften. Maar, wat is nu de beste keus in appèl? Wat zijn de voornaamste verschillen tussen de nationale en Straatsburgse procedure?

In het kort:

- De beroepstermijn is één maand, dat is, voor strafrechtelijke zaken, langer dan in Nederland.
- En.. ingeval van boete kan 'Straatsburg' geen vervangende hechtenis opleggen, wat ook niet onbelangrijk kan zijn in voorkomend geval.
- Het Rijnvaarthof heeft geen bevoegdheid om zelf te bepalen een zaak wel of niet in behandeling te nemen, zulks in tegenstelling tot de Nederlandse rechter, bijvoorbeeld als een zaak van te ondergeschikt (financieel) belang wordt geacht.
- Bij strafzaken komt er speciaal een Officier van Justitie over, die hier overigens gewoon de positie van partij heeft en dus niet, zoals in Nederland onderdeel van de magistratuur uitmaakt.
- Tenslotte, partijen mogen pleiten in één van de verdragstalen, dat zijn Duits, Frans en Nederlands. Het vonnis wordt ook in de taal gepubliceerd waarin is gepleit maar altijd ook in het Frans. De laatste jaren worden alle vonnissen gepubliceerd. Elke lidstaat wijst twee rechters aan, dat zijn er dus tien in totaal (België, Duitsland, Frankrijk, Nederland en Zwitserland). Zij hoeven niet persé juristen te zijn maar moeten dan wel ervaren zijn in de 'Rijnmaterie'. De rechters zitten voor zes jaar en zijn herkiesbaar. Er geldt een leeftijdsgrens van 75 jaar. In de raadkamer, bij de interne beraadslagingen van het Hof wordt Duits en Frans gesproken. En, anders dan bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens bestaat hier wel het geheim van de Raadkamer, dat wil zeggen dat er niet naar buiten komt welk standpunt een individuele rechter heeft ingenomen.

Het Hof heeft sinds 1963 nu ruim 500 vonnissen gewezen. Daaronder zijn maar een paar zaken die in Nederland speelden.

Het merendeel betreft Duitsland. En de zittingen van het Rijnvaarthof zijn openbaar. Het is interessant eens een zitting bij te wonen. Kijk eens op de site van het Hof (..)! Het Hof vervult nog steeds een nuttige functie en verdient het om meer in het licht gezet te worden. Bij dezen, voor de leden van de Nederlandse Vereniging en verdere lezers van onze Rommelpot.

(1) Met veel dank aan de Nederlandse rechter in het Hof, B.C. de Savornin Lohman.

(2) 'Octroi', Frans voor 'tol'.

(3) Zie het artikel over de CCR in dit nummer.

De Centrale Commissie voor de Rijnvaart (CCR)

Straatsburg herbergt met de Commissie een fraai bloempje in het geheel van internationale organisaties en ook nog eens de oudste en de eerste met supranationale bevoegdheden.

De geschiedenis begint in 1804 als Napoleon met de Duitse staten en het Heilige roomse Rijk, in de praktijk vooral Pruisen, onderhandelt over een scheepvaart-octrooi voor de Rijn. Hij wilde een centraal bestuur; dat centraal is altijd in de naam gebleven.

Het gaat er hierbij om wie gerechtigd is de Rijn te bevaren, te beheren en onder welke condities. De Rijn is in die tijd een grensrivier voor Frankrijk over een groter gebied dan thans (nu alleen de Elzas).

Vanaf 1815 loopt er een rechte lijn naar het heden. In de slotacte van Verdrag van Wenen is over de Rijn opgenomen dat deze vrij bevaarbaar moet zijn, toegankelijk voor alle naties, vrij van tol en gemodelleerd voor ondersteuning van de handel, met algemene regels over de veiligheid van de schepen.

In wezen is het een verbreding van het door Hugo de Groot geformuleerde beginsel van de vrije zee (Mare liberum) zoals dat is neergelegd in het verdrag van van Westfalen/Münster van 1648 waar Nederland/de Republiek der Verenigde Provinciën zijn formele onafhankelijkheid kreeg. De ideeën van de Groot zijn voor de riviervaart dus pas in 1804 opgepakt.

De CCR kwam voor het eerst bijeen in 1816 met als deelnemende staten Beieren, Baden, Hessen, Nassau, Pfalz, Pruisen (tgw Noordrijn Westfalen) en Nederland/België en Frankrijk. In 1816 kwam de acte van Mainz tot stand (daar werd toen vergaderd). Daarin staan bepalingen over techniek (de schepen), politie/justitie (gedragsregels en bevoegdheidstoedeling) en zelfs milieuregels, vooral over ontplofbare stoffen.

Daarin werd ook de nog steeds geldende regel opgenomen dat de normen centraal worden vastgesteld maar de certificering voor de schepen een nationale zaak is.

In 1860 werd de zetel overgebracht naar Mannheim, omdat de Fransen werden verdacht van spionage naar het grote militaire garnizoen in Mainz... de spanning liep al op. Mannheim maakte een geweldige economische groei door, ook met Rijnvaart en in die stad was een prachtige behuizing in de vorm van een in goed staat verkerend maar leegstaand paleis beschikbaar.

De Rijn was in die tijd vanaf de Noordzee tot Mannheim bevaarbaar. De Duitse ingenieur Tulla heeft historisch naam gemaakt met het verder bevaarbaar maken van de Rijn rotspartijen en stroomversnellingen verdwenen, de loop werd deels verlegd en zo verder.

Het beleid ten aanzien van natuurlijke rivieren is tegenwoordig wel even anders, minder drastisch in elk geval. (Pas) In 1868 kwam een nieuw verdrag in werking, de Acte van Mannheim pas want Nederland heeft lang tegen gelegen, vooral omdat het bezwaar had tegen de afschaffing van bepaalde privileges (bakengelden, en ja, ook nog tolgelden-(1)).

De acte maakte ook de CCR tot een supranationale organisatie omdat nationale soevereiniteit werd overgedragen aan Commissie.

Hoewel de tekst op dit punt niet erg duidelijk is kan het worden afgeleid uit de werkwijze van de CCR.

In de acte is wel expliciet het beginsel van de vrije vaart over de rivier opgenomen zonder tollens, met minder beperkingen dan eerder was geformuleerd.

Het was uiteindelijk Pruisen dat Nederland tot ratificatie aanzette. Rond die tijd, 1850, ontstaat er ook een open verbinding van de Maas (zo heet de Rijn inmiddels ter hoogte van Rotterdam) met de Noordzee (het Rijn-Callandkanaal) die uiteindelijk voor Rotterdam heel profijtelijk is gebleken. In die tijd waren Brielle en Dordrecht veel belangrijker. In 1870 werd de wereld althans voor de Rijnvaart een stuk simpeler: de CCR kende nog maar twee delegaties, de Duitse en de Nederlandse.

Door 'Versailles (1920) werd het weer anders. In dat verdrag zijn expliciete bepalingen over de Rijnvaart opgenomen. Italië, het Verenigd Koninkrijk en België (de geallieerden van Frankrijk in WO I) traden toe tot de CCR. En Zwitserland?

Dat land trad niet toe maar schoof gewoon aan en gedroeg zich in allerlei opzichten als een nieuwe lidstaat (stuurde diplomaten naar Straatsburg, deed mee aan de besluitvorming, voerde de besluiten in eigen huis uit, betaalde contributie enz.). Zwitsers ratificeren niet zo snel, daarom is er nooit een toetredingsakte gekomen. Mooi, dat volkenrecht! Besluitvorming, zo was bepaald vond plaats bij meerderheid van stemmen. Apart was dat Nederland, geen verdragspartij bij 'Versailles', apart moest onderhandelen over allerlei zaken. Nederland werd zelfs wat terughoudend benaderd, was immers zo gelukkig geweest onafhankelijk te kunnen blijven, had de in de ogen van velen oorlogsmisdadiger Wilhelm II asiel verleend en had nu ook nog noten op zijn zang. Maar toch kreeg Nederland voor elkaar dat bindende besluiten alleen bij unanimiteit genomen worden.

Dat beginsel is in 1923 in de acte van Mannheim opgenomen en werkt - nog steeds - prima in de praktijk. Vanaf '36 brak een relatief werkloze periode aan voor de CCR... Italië en Duitsland traden uit.

Hitler had verordonneerd dat Duitsland alles wel alleen regelde en gaf vrije vaart aan alle landen die met Duitsland in vrede leefden.

Het VK is tot 1993 lid gebleven en is in 2002 weer teruggekomen als observer. Na de Tweede Wereldoorlog is de situatie weer genormaliseerd. De CCR kent thans als leden België, Duitsland, Frankrijk, Nederland, Zwitserland (het land wordt volkenrechtelijk zo gezien) en een baaiert aan waarnemer-landen: Bulgarije, Hongarije, Oekraïne, Oostenrijk, Polen, Roemenië, Servië, Slowakije, Tsjechië en het Verenigd Koninkrijk. Deze landen zijn vooral geïnteresseerd in de technische voorschriften voor binnenvaartschepen om beter gebruik te kunnen maken van de vrije binnenvaart.

Binnen de CCR bestaat ook nog een onafhankelijk gerechtshof voor de behandeling van geschillen. Ook dit is een uniek internationaal verschijnsel. Zie hierover het ook in dit Rommelpotnummer opgenomen afzonderlijke artikel.

De vooruitzichten zijn bloeiend...het ziet er niet naar uit dat de CCR verdwijnt in de Brusselse administratie maar eerder dat de CCR als onafhankelijke organisatie taken voor 'Brussel' uitvoert.

(1) Zo twistte Nederland over tot waar de Rijn liep en stelde dat waar het tij nog merkbaar was niet van een Rijn gesproken kon worden, waardoor Nederland in de getijdestroom geen last had van 'inmenging' van de CCR. Dat was niet zonder belang omdat het stromenland in het Deltagebied niet heel stabiel is, denk aan de Biesbosch en wat er met de Zeeuwse wateren is gebeurd. Uiteindelijk heeft Nederland afgedwongen dat de Rijn de echte Rijn was tot de Merwede bij Gorinchem, en via de Beneden Rijn en de Lek tot Krimpen aan de Lek. Het valt op dat de naam 'Rijn' al betrekkelijk snel verdwijnt in Nederland.

Interview met Hans van der Werf

Secretaris-generaal van de Centrale Commissie voor de Rijnvaart.

Hans van der Werf is een man van het water: afkomstig van een familie van scheepsbouwers, directeur van de Nederlandse redersorganisatie alvorens door het Ministerie van Verkeer en Waterstaat gevraagd te worden zich kandidaat te stellen voor de functie van plaatsvervangend secretaris-generaal van de Centrale Commissie voor de Rijnvaart (CCR). Een mooie mix van bedrijfsleven en overheid. Hij was vanaf 1994 plaatsvervanger maar mag sinds 1 september het voorvoegsel schrapen.

Hans' voorgangers van de laatste tientallen jaren waren steeds Frans. En kort geleden meende de DNA nog zijn nostalgische gevoel uit te moeten spreken over het feit dat deze post nu aan de Elzas was ontvallen (Hans' voorganger was Elzasser).

Grappig is dat hij nu resideert in het vrouwengedeelte van het vroegere Keizerlijk Paleis aan de place de la Republique (1) en van daaruit de vaart over Vader Rijn reguleert. Hij toont zich graag bereid de leden van onze Vereniging een rondleiding door het gebouw te geven op een tijdstip dat de leden past, daarvoor veel dank op voorhand. Hij stuurt het ongeveer 25-koppige secretariaat aan en heeft veelvuldig te maken met de meestal in Straatsburg vergaderende delegaties van de lidstaten maar ook van het toenemend aantal waarnemerstaten. Hans ziet zijn inspiratie in het aansturen van deze relatief kleine maar effectieve organisatie en het werken in een internationale omgeving waarin het borrelt van ideeën in een verschuivend internationaal krachtenveld.

Hans schetst de organisatie als een geïnstrumentaliseerde belangengemeenschap waarin bijvoorbeeld voor Zwitserland de toegang tot de zee essentieel is, voor Duitsland de ontsluiting van industrie over vele honderden kilometers. En voor Nederland en België is de Rijn belangrijk als verbinding met het achterland.

De organisatie heeft een budget van 2,5 miljoen euro, dat vooral opgaat aan personeels- en beheerskosten, inclusief tolken voor de vele internationale vergaderingen. Er wordt getolkt in Frans, Duits en Nederlands. Er worden jaarlijks ruim 100 vergaderingen gehouden, meestal in Straatsburg, waarvoor telkens tientallen vertegenwoordigers/experts samenkomen.

Elk land heeft vier vertegenwoordigers (commissarissen) die vier keer per jaar bijeenkomen. Daarnaast zijn er veel technische vergaderingen, meestal in Straatsburg, met elk weer tientallen deelnemers. Het is dus zeker niet alleen het - qua vergaderplek omstreden - Europees Parlement dat voor extra inkomsten binnen de stad zorgt. Het secretariaat kent drie internationale/diplomatieke posten: de secretaris-generaal en diens plaatsvervanger alsmede de zogeheten 'hoofdingenieur'. Dan nog een juridisch adviseur en units voor de verschillende onderwerpen: techniek (het belangrijkste), juridische zaken, bemanningszaken en economie (marktobservatie, statistieken e.d.). En, niet alleen het secretariaat gaat jaarlijks een dag goed uit. De vertegenwoordigers van de lidstaten werd een paar jaar geleden de gelegenheid geboden hun nieuwsgierigheid te bevredigen met een heli-toer naar de bronnen van de Rijn.

Jaren geleden werd nog gedacht dat de CCR zou verdwijnen, opgeslokt zou worden door de EU. Maar Hans heeft recent mogen merken dat Brussel tegenwoordig blij is met een zelfstandige CCR. De CCR kent immers een betrekkelijk lichte structuur. Dat zou binnen de EU flink zwaarder (lees:bureaucratischer) worden. De CCR wordt geacht het hele pakket aan technisch juridische regels voor de Rijnscheepvaart te veralgemeniseren zodat deze, al dan niet gemodificeerd ook voor andere grote stromen in het EU gebied kunnen gelden.

Oud zeer is vergeten, de periode '60-'80' waarin de CCR als een sta in de weg werd gezien door Brussel. Brussel wil nu takenpakketten delegeren aan de CCR. Het komt er vanaf nu op neer dat de regelgeving van de CCR ook van toepassing wordt op andere grote waterwegen in Europa zodat hier straks zonder problemen Poolse schepen kunnen varen. Er zal overigens nog de nodige aanpassing nodig zijn want ook elders bestaat regelgeving maar die van de CCR zal meestal 'leading' zijn.

Niet vreemd als bedacht wordt dat de Rijnvaart zo'n driekwart van al het vervoer over de binnenwateren omvat.

De CCR kent nu nog maar vijf lidstaten, maar er zouden wel eens 26 landen aan de ovale tafel kunnen aanschuiven. Dat wordt dan wel een heel andere organisatie. Reden voor zorg maar ook voldoening, een voldoening waarvoor in de komende jaren gemakkelijk redenen gevonden kunnen worden als uitlaatklep daarvoor, lees even mee wat er al was en nog komt: 2004 - 200 centraal bestuur van de Rijn (Napoleon), 2010 - 90 jaar CCR in Straatsburg, 2015 - 200 jaar CCR (Congres van Wenen) en 2015 - 150 jaar Herziene Rijnvaartacte (Akte van Mannheim).

Al met al ziet het er druk en zonnig uit voor komende jaren, dus ook voor de vier jaar die Hans hier als secretaris-generaal aan het roer zal blijven. Maar hij vult zijn tijd niet alleen met de CCR. Hij is tevens voorzitter van de Association Théo van Doesburg; het voorzitterschap van de Duitse binnenvaartvereniging moest hij neerleggen in verband met zijn huidige functie. Daarnaast is hij nog voorzitter van 'Naviscope' het scheepvaart museum van Straatsburg dat door een gebrek aan fondsen helaas zijn activiteiten moet beëindigen maar dat wellicht enigszins voortleeft als Hans er in slaagt om één van de oude- in slechte staat verkerende- sleepboten over te kunnen dragen aan een Nederlandse liefhebber die de boot weer in oude staat wil terugbrengen.

Die liefhebber is niet de eerste de beste. Het is de oud-eigenaar van het Nederlandse bergingsbedrijf dat enkele jaren geleden onder zijn leiding erin slaagde de gezonken Russische kernonderzeeër de 'Koersk' te lichten. Van die operatie is een dvd beschikbaar; wellicht aardig deze eens te vertonen voor de Nederlandse Vereniging.

De belangstelling voor schepen, ook oude schepen past in een lange Hollandse traditie. Er zijn nog wel enkele Franse juridische en administratieve horden te nemen. Laten we hopen dat het lukt.

Kortom Hans heeft ook in Straatsburg zijn belangstelling en activiteiten breder gespreid, zakelijk, internationaal en cultureel, wederom een mooie mix.

Interview Joke Langerijs

Met 'Joke Langerijs', bij een aantal onzer ook bekend als 'Marjolein Langerijs', of met haar man's achternaam 'Michon', treffen we niet alleen een vaste vertaalster bij de CCR maar ook één van de oprichters van onze Vereniging, de ALSE. Zij heeft vanaf de oprichting van de ALSE ongeveer een tien jaar in het bestuur gezeten.

Maar het is niet gebleven bij één vereniging: zij is (vrijwel vanaf het begin halfweg de jaren '90) bestuurslid van de Association Théo van Doesburg en maakt deel uit van een muziekgezelschap voor neo-traditionele muziek (La Chamaille) met ook oude, deels zelf creatief vernieuwde instrumenten. Zelf bespeelt zij een 'psalter', een middeleeuws harpje en allerlei slagwerk. Verder is zij ook nog een stuwende kracht in de Association 'Ex Nihilo' voor de bevordering en promotie van het culturele leven en de historische waarde van haar woonplaats Wissembourg, waar zij ook toeristisch rondleidster is. En dan is er ook nog 'DansàWis' in het stokoude stadje: een springlevende door haar opgerichte vereniging voor liefhebbers van oude en traditionele muziek en dans.

En ter afsluiting van dit niet uitputtende overzicht: zij is ook één van de leden van the Irish Rhine Valley Association voor het Ierse dansen die elkaar wekelijks treffen voor 'Set Dances' in Straatsburg. Joke is in 1972 naar Straatsburg gekomen voor een studie Frans voor buitenlanders en in een paar jaar tijd beëdigd tolk-vertaalster geworden. Zij werkte rond die tijd ook

een poosje bij de Communicatieafdeling van de Raad van Europa; er moeten nog basisteksten Nederlands van haar te vinden zijn in de informatiefolders over de Raad. Hier in Straatsburg heeft zij haar latere echtgenoot, Antoine leren kennen, is met hem naar West Frankrijk getrokken om zich daarna met hem in 1982 in Wissembourg te vestigen.

Hun drie dochters zijn na hun eindexamen in Amsterdam gaan studeren, waar ze nu nog steeds wonen en werken. Inmiddels werkt Joke alweer dik 10 jaar half time als vertaalster binnen de CCR en verder als free lance tolk-vertaalster (van vooral literaire teksten) en dat in combinatie

met alle verdere activiteiten, kortom, een charmante duizendpoot, een werkelijk schaap met vijf poten. Joke is door Hans van der Werf indertijd gevraagd binnen de CCR te komen werken..waar het elkaar ontmoeten bij onze Vereniging al niet goed voor is. Zij vertaalt veelal technische en juridische-/ beleidsteksten (vooral Nederlands- Frans, vice versa, Duits en Engels als brontaal). Net als de andere drie vertalers in vaste dienst, werkt ze niet alleen op het Palais du Rhin, maar ook veel van huis uit.

De internationale atmosfeer werkt 'geestverruimend' maar het interieur van het grote Palais du Rhin is niet bijster functioneel met zijn hier en daar te grote ruimten met lange sombere gangen. De CCR kent een betrekkelijk klein secretariaat van rond 25 man met daaromheen een groot internationaal circuit van delegaties van landenvertegenwoordigers, hun experts en dan nog het groeiend aantal waarnemers uit vrijwel alle landen in Midden-Europa. Al met al 'never a dull moment', waar Joke nog een anecdote aan toevoegt van een vroegere secretaresse die eens zei terwijl ze vanuit het Palais uitkeek over de place de la République naar het TNS-gebouw."daar spelen ze toneel maar de beste stukken worden hier opgevoerd". En het wordt alleen maar levendiger met de meer intensieve relatie met 'Brussel' in de komende tijd.

Taalpurisme

De hang naar taalpurisme is al van langere tijden. De vrees voor import van bijvoorbeeld Engelse woorden is eeuwenoud; tegelijk was die taal ook al langer geleden op weg een internationale handelstaal te worden. (*) Daarentegen was de invloed van het Frans langere tijd meer geaccepteerd. Het Duits vindt maar moeilijk entree, misschien door de historie. De Neerlandica Pauline Cornelisse maakt in Nederland op dit moment furore door Taal gewoon grappig te vinden en niks meer te willen kaderen of insnoeren. De Fransen deden dat eeuwenlang juist wel met de 'Académie Française', als instrument voor de éénwording van Frankrijk.. In Nederland was verzet tegen de instroom van vooral engelse woorden. Zo was in Haarlem rond 1600 de predikant/dichter Samuel Ampzing (1590-1632) actief als predikant/stadsdichter en taalpurist: 'Men late onse tale maer ongeschoffied in haer geheel'.

Hij richtte zich vooral tegen wat we nu anglicismen noemen. Het heeft een aantal Haarlemmers enkele jaren geleden geïnspireerd om tot een vrije vertaling van een aantal 'insluipers' te komen, een specialiteit waar het Vlaams en Zuid-Afrikaans overigens al tijden lang gepokt en gemazeld in zijn.

Wat dacht U van de Zuid-Afrikaanse 'verneukpoep' voor kunstmest, of 'for niks nie bang nie skip' voor het Britse type oorlogsschip de 'dreadnaught'. En het Vlaams, in geschifte het zuiverste Nederlands, is er zo van dooraderd dat er geen beginnen aan is. Maar nu, de Haarlemse tijdgenoten hebben een paar jaar geleden een bloemlezingje (**) samengesteld van allerlei Engelse termen, met de gangbare vertaling en een verbeeldingskrachtige vrije vertaling.

In Memoriam

Henny Langerijs ~ Horst

Amsterdam, 15 april 1924 – Heemstede, 23 oktober 2012

Een bekende persoon voor vele leden van de Nederlandse vereniging, de moeder van Joke Langerijs, is op dinsdag 23 oktober rustig ingeslapen. Tot voor enkele jaren, toen haar gezondheid plotseling achteruit ging, kwam ze regelmatig naar Frankrijk en vergezelde Joke en haar gezin naar de door de NVSO georganiseerde feesten en bijeenkomsten.

Enkele willekeurige voorbeelden:

Audio-visual
Heavy users
Hometrainer
Let's make things better
Longlist
My pleasure
Opinion leader
Womanizer

Beeld en geluid
Zware gebruikers
Thuisfiets
Laten we het beter doen
Lange list
Geen dank
Meningsleider
Rokkenjager

De volle laag
Gebruikers met overgewicht
Sta in de weg
Belofte maakt schuld
Ademhalingsplan
Volgende keer bij jou
Volksverlakker
Vrouwenagenda

Maar er zijn ook zeer gewaardeerde binnenkomers, veelal kernachtige gezegden, zoals het via Johan Cruijff tot ons gekomen Spaanse spreekwoord 'elk nadeel heeft een voordeel'. Hij zou er alleen bij gezegd kunnen hebben dat dit nu net één van de minder originele 'Cruijffismen' is.

(*) Tussen de (vier) zeeoorlogen met de Britten waren er ook lange perioden waarin traditiegetrouw goed zaken gedaan werd. Zo was de Hollandse jenever op enig moment de meest gedronken sterke drank in Londen en omstreken.

Het heeft ons in de Engelse taal de uitdrukking 'Dutch courage' opgeleverd met de suggestie van onmatig drankgebruik door Nederlanders...maar het waren de Engelsen die er teveel van dronken en deswege overmoedig gedrag vertoonden!

(**) Het Ampzing genootschap, 'Vleesch noch Fish' woordenboek - 2004.

Korte mededelingen

Te huur:

Appartement 4 kamers, 95 m2 in het Maison Egyptienne, 10 rue du Général Rapp. Etage 2.

Dubbele woonkamer (38m2), fijne eetkeuken, een originele grote slaapkamer met ouderwets bad, een kleine slaapkamer of bureau. Badkamer met grote douche. Balkon aan straatkant. Zéér stijlvolle woning.

Huur 1030 EUR + 70 EUR charges.

Voor meer informatie: Frank van Lamsweerde / 0683267273 / frank.vl@wanadoo.fr

Borrelavonden

De eerstvolgende borrelavonden zullen zijn op vrijdag 28 december en 25 januari vanaf 18u in Café Brant te Straatsburg.

Registre de Associations :
Tribunal d'Instance de Schiltigheim
Volume 16 - n° 772

Banque : CIC Schiltigheim
30087 33002 00011807901 18

BESTUUR

Voorzitter

JOHN RUIJS

rommelpot@free.fr

09.52.246.246 / 06.52.520.500
18 rue de Beblenheim
67100 Strasbourg Neudorf

Vice-voorzitters

HANS DE JONGE

hans@dejonge.org

03.88.31.60.25 / 06.12.52.54.92

GERARD DE BOER

deboergerard@hotmail.com

03.88.31.78.52 / 06.45.67.00.81

Secretaresse

PATRICIA WEISS

patulpi@gmail.com

06.73.54.29.93

29 rue de Belfort

67100 Strasbourg Neudorf

Penningmeester

HANS DE BRUIN

hansdebruin@free.fr

03.88.41.99.15 / 06.24.24.55.86
279 route de la Wantzenau
67000 Strasbourg

Assessoren

ADRIE ALVERS

adrie@comcraftfr.com

03.88.10.18.30

FRANK VAN LAMSWEERDE

frank.vl@wanadoo.Kfr

03.88.36.62.61 / 06.82.26.72.73

MONIQUE MIDDELHOEK

moniquedesportes@hotmail.com

03.88.71.81.51 / 06.85.90.14.76

PAUL DE CONINCK

pauldeconinck@evc.net

03.88.33.24.99 / 06.08.54.31.48

PAULIEN SCHARFF

pscharff@free.fr

09.50.36.02.46 / 06.24.02.41.73

REDACTIE

PATRICIA WEISS

patulpi@gmail.com

06.73.54.29.93

GERARD DE BOER

deboergerard@hotmail.com

06.45.67.00.81

JOHN RUIJS

rommelpot@free.fr

06.52.520.500

WEBSITE

BART KOOSTRA

www.nvso.fr

NVSO is aangesloten bij de
Federatie van de Nederlandse
verenigingen in Frankrijk